

- Vpišite se v
komunistično partijo.
- Obnovite člansko
izkaznico za leto 1971.

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

UREDNIŠTVO in uprava: 34131 Trst,
Ul. Capitolina 3 - Telefon 744046, 744047
DOPISNIŠTVO za goriško pokrajino:
34170 Gorica, Ulica Loochi, 2
Telefon 24-36
NAROČNINA: Letna 1000 ., polletna 550
lir. Poštni tekoči račun: Trst 11/7000

Obnovljena izdaja - Leto XXII. - Štev. 16 (762)

TRST - 16. novembra 1970

Posamezna številka 50 lir

Printed in Italy
Quindiciennale Spedis. in abb.
post. Gruppo II

Zgodovinska obletnica

Pred nekaj dnevi smo proslavljali obletnico oktobrske revolucije. Te obletnice se vselej spominjamo kot zgodovinskega mejnika in prelomnice stare dobe ter rojstva novega sveta, ki je ustvaril nov zgodovinski tok in nove življenjske pogoje ne le za ljudstva Sovjetske zveze temveč za ves svet. Te obletnice se spominjamo zaradi tega, kar predstavlja za komuniste, za ljudstva, ki gradijo socializem, za delavsko mladinsko gibanje, skratka za vse, ki se bore za svobodo, neodvisnost odpravo kapitalističnega izkoriščanja, proti imperializmu in vojni.

Zgodovinskega Oktobra se spominjamo tudi za to, kar predstavlja za tiste narode, ki še v izredno težkih pogojih borijo proti fašističnim režimom in proti imperializmu. Pri tem mislimo na ljudstva Vietnoma, Kambodže, Laosa, Palestine, na odporiška gibanja na Bližnjem vzhodu, v Afriki, v Latinski Ameriki, na špansko in portugalsko ljudstvo in na grške rodoljube.

Oktobrska revolucija je velikega pomena tudi za nas, za komuniste v Italiji, za tukajšnji delavski razred in demokratično gibanje. Veliki Oktober je namreč tesno povezan z delom naše zgodovine. Naš dolgotrajen boj proti fašizmu, za svobodo in mir, naš sedanji boj za preokret na levo, za socialne reforme, za novo zunanjo politiko in nevtralnost Italije se je opiral in se opira na ideje oktobrske revolucije. Naš internacionalistični čut se je krepi in se krepi ob Leninovih naukih, ob vzgledu in v izkušnjah oktobrske revolucije. To seveda ne pomeni, da hočemo izkluživati oktobrske revolucije kot take prenesti v naše razmere. Marksizem-leninizem se mora izvajati kreativno, se pravi, upoštevajoč tudi razmere, položaj, zgodovino, izvor, pogoje boja, sestav političnih sil, kulturni razvoj posameznih dežel. Zato si morajo posamezni narodi iskati različne in njim najprimernejše poti za prehod v socializem.

Komunisti v Italiji imamo last-

no tezo o poti v socializem. Ta teza je osnovana na enem izmed najvažnejših naukov leninismo-marksistične teorije. V tej tezi se srečujejo misli in ideje Lenina in Gramscija.

Letošnja obletnica oktobrske revolucije je soupadala s stoletnico Leninovega rojstva in soupada s pripravami na petdesetletnico ustanovitve KPI. Prilika je torej, da okrepiamo medsebojne internacionalistične vezi, utrdimo enotnost delavskega gibanja ter da si prizadevamo za uveljavitev naše teze o enotnosti delavskega gibanja v različnosti mnenj, ker se le pod tem pogojem more objasniti borba proti skupnemu sovražniku in proti kapitalističnemu izkoriščanju.

JELKA GERBEC

Pobuda uredništva DELA v Gorici

Pogovor o zakonskem osnutku za pravno zaščito slovenske narodne manjšine v naši deželi

Na pobudo uredništva Dela je bil pretekli teden tudi v Gorici pogovor o zakonskem osnutku za pravno zaščito slovenske narodne manjšine v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Sodelovali so tovariši: Jože Jarc, pokrajinski svetovalec (KPI), Karlo Černic, podžupan v Doberdolu (PSIUP), Vilma Brajnik, občinska svetovalka v Gorici (KPI), dr. Peter Sanzin, občinski svetovalec v Gorici (PSI) in Mirko Kapelj, odgovorni urednik Dela. (Pogovor objavljamo v nekoliko skrajšani obliki.)

V uvodnem nagovoru je odgovorni urednik Dela objasnili pomen pogovora. Med drugim je dejal, da je zakonski osnutek, ki so ga izdelali in v obeh zbornicah parlamenta predložili komunisti, pomemben dokument »česaravno ne jemlje v pretres manjšinske problematike v

Obisk tržaških komunistov v Sežani

Prejšnji teden je delegacija Avtonomne tržaške federacije KPI, katero je vodil tajnik Cuffaro, vrnila obisk občinski konferenci ZKS v Sežani. Pogovori o vprašanih delavskega gibanja, o bojih za reforme in preokret na levo, kakor tudi o prizadevanjih za priznanje pravic slovenski narodni manjšini v Italiji, so potekala v tovariškem vzdušju. Delegaciji sta se med drugim dogovorili, da se bodo stiki med komunisti obeh partij nadaljevali in še bolj okrepili.

Dne 9. novembra je bila na obisku pri osnovni organizaciji ZKS v Sežani tudi delegacija sekcije KPI z Opčin. Obisk je potekal v tovariškem vzdušju. Delegaciji sta se dogovorili, da se bo delegacija sežanskih komunistov prihodnjega januarja srečala s komunisti na Opčinah.

Prepričani smo, da je naše stališče pravilno!

V zvezi z nedavnimi volitvami članov komisije za obrnštvo pri trgovinski zbornici so nazadnjaške sile, ki obstajajo na slovenskem področju, povzročile mnogo hrupa. Povod za nesramno protikomunistično agitacijo so dali, žal, organizmi in posamezniki, ki se sklicujejo na ideje socialnega napredka in na enotnost Slovencev. Slovensko gospodarsko združenje je nastopilo z lastno listo kljub temu, da je na volitvah nastopila tudi vsedržavna obrtniška zveza — CNA, ki je izraz naprednih sil, komunistov, socialistov in neodvisnežev in ki je pomemben činitelj v boju za obrambo interesov obrtništvu pred velikimi monopoli in zvezo industrijcev — Confindustrio.

Nasprotovali smo in nasprotujemo odtujitvi slovenskih delovnih ljudi, delavcev, kmetov, obrtnikov, šolnikov idr. od splošne akcije, ki se razvija v državi, v kateri živimo, in od velikih sindikalnih organizacij, ki vodijo bitko za obrambo pravic in interesov delovnih ljudi. Zato smo nasprotovali tudi — kar smo jasno povedali na vseh mestih in tudi javno — taki listi, ki na osnovi narodnosti teži po ločitvi obrtnikov in to v času, ko je potrebno združiti kategorijo, saj samo združena lahko postane protiutež večinski organizaciji, ki v bistvu ščiti interese zveze industrijcev — Confindustrie in je z njo tudi povezana.

Enotnosti Slovencev v akcijah za svobodni razvoj slovenske narodne skupnosti na vseh področjih političnega, gospodarskega, in kulturnega življenja, smo dali in dajemo odločilen doprinos. Uvrščeni smo v enotnih akcijah z vso težo našega vpliva in naše moči, zato ne moremo sprejeti naukov od nekaterih, n. pr. od tistih, ki se zbirajo okrog Katoliškega glasa ali Novega lista in ki niso dvignili svojega glasu tedaj, ko je leva sredina razdvojila Slovence ter onemogla čila enote akcije.

Sicer pa kdaj so tisti porabili kapljico črnila npr. za obsodbo bonomianske kmečke organizacije, ki se ni nikoli izrazila v korist slovenske manjšine, in je vselej hodila po smernicah Lege nazionale ter se upira cel volitvam v kmečki bolniški blagajni (saj je jasno, da bi te volitve prisodile večino slovenskim kmetom). Podobne ugotovitve veljajo tudi za področje združenstva.

Pohvale, ki jih je prejelo Slovensko gospodarsko združenje zato, ker je predložilo lastno listo, bi morale resno zaskrbeti voditelje tega združenja. Še več, voditelji Slov. gospodarskega združenja bi morali resno pomisliti na to, da volilni rezultati potrjujejo oslabitev ne pa okrepitev tudi z vidika pravic slovenske manjšine. Ti rezultati (medtem ko potrjujejo razdvojitve sil, ki bi morale biti združene v boju proti zvezi industrijcev in za obrambo lastne kategorije) zmanjšujejo tudi silo slo-

venskih obrtnikov in dajejo našim nasprotnikom povod, da na pihujejo »nepomembnost naše manjšine«. To ne krepi Slovencev (ne samo obrtnikov) temveč utvarja občutek šibkosti. Če so pobudniki slovenske liste imeli namen, da preštejejo slov. obrtnike, so se dvakrat zmotili. Prvič zato, ker so volitve imele drugačen cilj in ne neke vrste štetje; drugič zato, ker bi iz rezultatov lahko izgledalo, da so Slovenci samo tisti, ki so glasovali za slovensko listo, kar pa, na srečo, ne odgovarja resnici.

Pobudniki slovenske liste so torej naredili zelo slabo uslugo obrtnikom in Slovincem sploh. Oslabili so pogodbeno silo kategorije, istočasno pa so otežkočili enotnost akcije Slovencev v boju za narodne pravice, vpeljali elemente dvoičnosti, neugodja, neumestne ostre polemike, v katere so se besno zagnali naši nasprotniki. Nerazumljivo je tudi zadržanje SKGZ, ker je to zgrešeno »operacijo« z nejasnim uradnim stališčem prej in s objavo netočnega in pristranskega poročila v Primorskem dnevniku potem, kršila osnovna pravila koektivnosti in tudi dolžnosti, da objavi vsa stališča, izražena v organizaciji, in ne samo nekatere.

Komunisti nimamo namena zadrževati se pri polemiki, ki nas ne zanima, saj ne gre za to, da bi se branili. Hoteli smo — to že — pojasniti svoje stališče o tem problemu. Podpirali smo in podpiramo, v polnem spoštovanju recipročnosti in avtonomije sleherne organizacije, vsedržavno obrtniško zvezo — CNA, v katero so včlanjeni italijanski in slovenski komunisti, socialisti, levi katoličani in neodvisni, ki so za napredek. Prepričani smo, da smo pravilno ravnali. Na ta način smo potrdili, kar je rečeno v resoluciji vodstva KPI iz leta 1961, »najtesnejše in bratsko enotnost na temelju popolne enakopravnosti Italijanov in Slovencev« zato, da »različni sloji slovenskega prebivalstva morejo in morajo sodelovati v svojstvu protagonistov v vseh bojih za rešitev splošnih in posebnih problemov«.

Na ta način se pomaga boju Slovencev za pravice na vseh področjih, ne pa z ločitvijo delavcev od delavcev, obrtnikov od obrtnikov zaradi narodne pripadnosti. Seveda, če nekateri ne prihajajo do absurdnega zaključka, da bi tudi morebitna zveza slovenskih industrijcev (nekakšna slovenska confindustria) pomenila korak naprej za našo narodno manjšino.

Sicer pa se mnogi zavedajo napake, ki je bila storjena. To spoznanje, skupaj z jezo reakcionarjev, potrjuje, da smo na pravi poti, ko usmerjamo delavce vseh kategorij k enotnosti v gospodarskih in sindikalnih bojih, in ko kažemo Slovincem pot enotnosti v boju za popolno priznanje narodnih pravic

DUSAN KODRIG

Predstave SG v Gorici

Slovensko gledališče bo redno nastopalo tudi v Gorici. Dolgoletne želje in prošnje goriških Slovencev se uresničujejo. Gledališke predstave bodo izmenično v gledališču Verdi, v Katoliškem domu in v Prosvetni dvorani. Predstave bodo pod pokroviteljstvom Slovenskega gledališča iz Trsta, Slovenske prosvetne zveze, Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice in Ustanove za kulturno - umetniške prireditve — EMAC.

Repertoar Slovenskega gledališča za sezono 1970-1971 v Gorici je naslednji:

Ivan Cankar: Kralj na Betajnovi (gostovanje Primorskega dramskega gledališča iz Nove Gorice); Ludvig Holberg: Jeppe s hriba; Lev N. Tolstoj: Moč teme; Peter Ustinov: Romanov in Julija (gostovanje Primorskega dramskega

gledališča iz Nove Gorice); Dominik Smole: Antigona; William Shakespeare: Macbeth (gostovanje Drame SNG iz Ljubljane); Sergej Verč: Ko luna škili z desnim očesom in jaše veliki voz; Vitalino Brancati: Raffaele; Janko Moder: Kekec (predstava za otroke).

Prva prireditev bo 26. novembra. V Katoliškem domu bo Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice uprizorilo Cankarjevo dramo Kralj na Betajnovi. Slovensko gledališče iz Trsta bo imelo 14. januarja 1971 veliko predstavo Leva Tolstoja Moč teme v gledališču Verdi.

Pokrajinska svetovalca KPI Jože Jarc in Silvino Poletto sta predlagala goriški pokrajinski upravi, naj prouči možnost pristopa v konzorcij »Slovensko stalno gledališče«.

vsej njeni širini». Poudaril je tudi, da je potrebno nadaljevati ter poglobiti razpravo o tem osnutku ter dodal, da bodo nasveti, priporočila in konkretni predlogi vselej dobrodošli. Zakon za pravno zaščito Slovencev v Italiji je toliko bolj potreben, ker dežela — ki ima posebni statut prav zaradi obstoja slovenske manjšine — še nima pristojnosti za reševanje manjšinske problematike in ker rimska vlada ne kaže potrebnega razumevanja za to problematiko. Sicer pa tudi z zakonom za pravno zaščito Slovencev v Italiji še ne bodo rešena vsa manjšinska vprašanja saj so in bodo še dolgo občutene posledice škode, ki jo je povzročil fašizem.

JOŽE JARC — Osnutek zakona za pravno zaščito slovenske manjšine v Italiji je pozitivno dejstvo in predstavlja korak naprej v prizadevanjih za rešitev številnih perečih vprašanj. To je dokument, ki po svojem pomenu presega razne spomenice in resolucije, ki so bile ob raznih prilikah naslovljene vladnim, deželnim in drugim oblastem.

Cilj pogovora: poglobitev razprave

O zakonskem osnutku so komunisti že mnogo razpravljali, kljub temu pa se ne laste monopola nad njim, kar potrjuje tudi današnji pogovor. Ta pogovor ima za cilj še bolj poglobiti razpravo o številnih pomembnih vprašanjih.

Nisem pravnik, zato ne bom govoril o pravnih zadevah. Dotaknil se bom samo nekaterih členov zakonskega osnutka. Člen 5 pravi, da »država prispeva v sporazumu z deželo za kritje stroškov upravljanja kulturnih krožkov, dramskih skupin, športnih društev itd., ne da bi vplivala (Nadaljevanje na 3. strani)

Še o smetišču pri Trebčah

Akcija za odstranitev smetišča naj se nadaljuje

Sekcije KPI Opčine, Trebče Padriče, Gropada in Bazovica so izdale skupen letak v zvezi z dolgotrajnim prizadevanjem za odstranitev smetišča pri Trebčah.

Smetišče pri Trebčah je povzročilo mnogo škode in raznih nevarnosti prebivalstvu v Trebčah in v okoliških krajih. Okuženje zraka zaradi smrada in dima, ki se širita po Krasu, ovira turizem, kar povzroča znatno gospodarsko škodo. Poleg tega omenjeno smetišče ogroža higieno in zdravje prebivalstva.

Letak, ki so ga objavile navedene sekcije KPI, pravi med drugim, da so se komunistični svetovalci v tržaškem občinskem svetu stalno zavzemali za odstranitev smetišča pri Trebčah. Prebivalstvo omenjenih krajev je naslovilo na tržaškega župana najprej pismo s številnimi podpisi, zatem pa je priredilo demonstracijo s tem, da je za nekaj časa zaprlo cesto, ki vodi na smetišče.

Občinski odbor je bil prisiljen nakazati za razkuženje smetišča in uničenje podgan 8.900.000 lir, za ureditev ceste, ki vodi na smetišče pa 4.650.000 lir.

Sekcije KPI menijo, da je bil s tem storjen prvi korak naprej. Do tega je prišlo po zaslugi enotnega boja vsega prebivalstva okoliških krajev. Sedaj se mora boj nadaljevati za izpolnitev obljub, ki jih je dala tržaška občinska uprava in za to, da se nakazani denar takoj porabi v namene, za katere je bil nakazan. Treba je nadaljevati boj za dokončno in popolno odstranitev smetišča.

Pripominjamo: Na množičnem sestanku, ki je bil pred nekaj meseci v Trebčah, so predstavniki tržaške občinske uprave zagotovili, da bodo naprave za sežiganje smeti začele delovati proti koncu prihodnjega leta. (Kot je znano bodo omenjene naprave zgradili na nekem griču med škodnjem in Zavljami).

Odgovori

Nadaljevanje z 2. strani)

odgovoril na vprašanje, ki so ga zaradi provokacije v Zgoniku, naslovili komunistični svetovalci. Ti so namreč povabili župana, naj posreduje pri pristojnih oblasteh, da odkrijejo tiste, ki so odgovorni za podlo početje in naj preprečijo provokacije fašističnih skrajnežev. Župan Spacini je v odgovoru dejal, da »obsoja skrunitev spomenika ter da je posredoval pri kvestorju, da pa občina nima pritojnosti za taka vprašanja.«

V imenu komunistične svetovalske skupine je odgovorila tov. Jelka Gerbec. Poudarila je, da se fašistične provokacije v zadnjem času čisto ponavljajo. Omenila je, da je do provokacije prišlo tudi v Saležu (dne 5. novembra zvečer) in da je tudi v Bazovici na motornem kolesu krožil neki črnosrajčnik. V zvezi s trditvijo župana, da občina ni pristojna za take zadeve pa je tov. Grbčeva dejala, da so se komunistični svetovalci obrnili na župana, da kot tak odločno nastopi pri pristojnih oblasteh ter zahteva potrebne ukrepe za izsleditev in kaznovanje krivcev. Dodala je, da le-teh ni težko izslediti.

Pred kratkim je tržaški italijanski dnevnik poročal, da je še daleč od uresničitve tega načrta.

Ali naj verjamemo zagotovitvi predstavnikov tržaške občinske uprave ali pa vesti, ki je bila objavljena v tisku?

Preteklo nedeljo je gost SPD Tabor na Opčinah nastopil moški pevski zbor »Srečko Kosovel« iz Ajdovščine. Celovečerni koncert zboru, ki ga vodi Klavdij Koloini, je dosegel velik uspeh

O krizi "Bora"

«Bora» je v krizi. Tako trdijo vsi, po vseh pa še ljubljansko »Delo«, izpod peresa novinarja Dekleve. Pa ne, da je Dekleva sam to pogruntal, bognečaj, pač pa zato, ker so mu to povedali J. Cesar, Stanko Pertot in dr. Dolhar, zastopniki omenjenega športnega združenja. Potožili so pri ZTK (Zvezi za telesno kulturo) Slovenije, da »ni denarja za slovenski šport«. Pri tem so postavili na začetno klop SKGZ, katere podpredsedenik je obenem tudi Borov predsednik in zato ni mogel v Ljubljani samega sebe obtoževati. Dr. Dolhar pa se je, junaško, izkašljaj. Povedal je, primojdum, vse, kot je treba. Izposodil si je nekaj tujih (v smislu, nesvojih) definicij o tem, kaj je »slovenski šport« v zamejstvu in od »matične domovine« (glej, kako jo ljubi terjal pomoči.

Za njim je zabrenkal »Novi list«, manj sramečljivo kot »KG«, ki je molčal, in predlagal »samoobdavevanje« za 1000 lir, ki naj bi (po norveškem in Jezovem skandinavskem zgledu) rešil finančni položaj te slovenske zaslužne športne organizacije. Vsak zavedni Slovenec naj bi iz svojega žepa potegnil tisočak in ga poslal dr. Dolharju, v katerega poštenost mi ne dvomi. On bi namreč ta denar oddal »Boru«.

Resda je težko razumeti, čemu ta zapleteni poštni sistem. Zakaj ne bi tisočake pošiljal kar na naslov »Bora«? Čemu prej Dolharju? Vsi ljuje se nam sum (»Novi list«, oprostilo), da si hoče nekdo kovati iz tega kapitala (po tisoč lir) politični kapital (v glasovih). Račun je enostaven: denar razdeli Dolhar, prihodnjo jesen pa bodo občinske volitve...

Vendar nas tudi to ne moti. Tudi drugi so razdeljevali z nasmeškom in lipovo vejico v obeh denar (v Dolini) in nato bili poraženi, da ni o njih davez ne duha ne sluha (razen na sodišču in v okoliških barjih). Moti nas prej nekaj povsem drugega: čemu je moral dr. Dolhar, po domače Rafko, odhajati v Ljubljano in tam tolmáčiti zahteve slovenskih športnikov v zamejstvu (kar pomeni tudi »v Italiji«, ali »v

Zakon Škerk-Belci Okno v svet

Parlamentarna komisija za šolstvo je na predlog komunističnega poslanca Raičiča sklenila, da preda združeno besedilo zakonskega predloga Škerk-Belci (gre za ureditev položaja slovenskih šolnikov. Op. ured.) v razpravo komisiji za proračun. Besedilo dveh zakonskih predlogov je združil podtajnik ministrstva za solstvo Rosati. Poslanec Raičič je v komisiji, ki je razpravljala o tem vprašanju, priporočil čimprejšnjo odobritev zakonskega predloga.

Odkrivanje revolucionarnih stvarnosti na azijski celini

Italijanska vlada se je končno naučila zemljepisa. S priznanjem obstoja Ljudske republike Kitajske je namreč v svoji diplomatski mreži dopustila obstoj polovice azijskega kontinenta, kjer je zmagala pred več kot dvajsetimi leti kmečka in delavska socialistična revolucija.

Za meščanske režime je bilo vedno težko priznavati zmago revolucij v drugih deželah. Bojazn, da bi to — pa čeprav v zelo majhni meri — pomagalo domačemu revolucionarnemu gibanju je silila oblastnike k temu, da so priznanja odlagali, dokler se je to dalo. Italija je priznala obstoj ZSSR takrat, ko je bilo že vsem očitno, da so protirevolucionarji za vedno zgubili domovinsko pravico in so bili zaman vsi mednarodni imperialistični posegi.

Tudi v primeru Kitajske se politika vrti v tej smeri. Niz držav je zadnje čase sklenilo navezati diplomatske stike z »rdečo« Kitajsko in je obenem dopustilo, da so se pobrali domov predstavniki t. im. »nacionalistične« Kitajske, zožene na z ameriškimi raketa mi oboroženem otoku Tajvan (Formoza). Minilo je vzdušje hladne vojne, toda predvsem, razblinila so se tudi zadnja upanja, da bo revolucija na Kitajskem propadla in dopustila obnovitev kapitalizma. Ne glede na oceno, ki jo dajemo izvirnim oblikam uresničevanja revolucije v Maovi in Lin Piaovi partiji in neglede na nesoglasja o marsikaterem svetovnem strateškem vprašanju, moramo pač ugotoviti, da predstavlja Kitajska veliko revolucionarno in socialistično izkušnjo, z utrjenim ugledom v deželah nerazvitega, izpod kolonialnih režimov komaj osvobojenega sveta.

Zato smo pozdravili priznanje, čeprav za 21 let prepozno. Colombove vlade. KPI in z njo vsa levica v Italiji so dolgo časa vztrajale, že od vsega začetka, po zmagi revolucije, naj Italija prizna to stvarnost, naveže z njo ne samo diplomatske, temveč tudi gospodarske, kulturne in druge stike. Tedaj, kot je priznal sam Nenni, ki je leta 1955 obiskal Maocetunga in Cuenlaja, je v vzdušju »hladne vojne« obvladala »umetna slepota«, ki je ustrezala slepemu pokoravanju politiki ameriškega »State Departmenta«.

Težko je danes trditi, da »hladne vojne« ni več. Prej lahko trdimo, da se je v Aziji vojna spremenila iz »hladne« v vročo, se preselila iz Koreje v Vietnam in na ves Indokitajski polotok in da je politika ZDA prej ko slej ognjevito protikitajska. LR Kitajska je danes obkrožena s »sanitarnim

pasom« sovražnih filoameriških vojaških diktatur: od Tajvana (Formoze) do Južnega Vietnama, Siama, Indonezije, Filipinov, Koreje. Vojna v Vietnamu je poskus zatiranja ljudskih teženj po svobodi, toda ni skrivnost, da se vanjo vpletejo ameriški strateški interesi protikitajske vojaške prisotnosti na azijskem kontinentu.

Niz držav je v svetu priznalo Kitajsko prav sedaj, tudi zato, ker se ameriški imperij maje tudi v Aziji. Pod udarci junaških vietnamskih partizanov, laoskih vojsk »patet laa«, enot kamboške enotne fronte, siamskih gverilcev se ameriški vojaški stroj iz dneva v dan šibi in bliža se, tudi v zavesti predsednika Nixona in vojnih industrijcev v ZDA, dan odhoda in poraza.

Italija je naredila prvi korak, ostaja pa še dolga pot do popolne normalizacije odnosov. Ob upoštevanju suverenosti in načela nemešavanja, kot trdi sklenjeni sporazum, mora Italija razviti gospodarsko sodelovanje: Kitajska je ogromno tržišče, ki lahko zagotovi italijanski strojni industriji velik razmah, obenem pa ne sme podcenjevati kitajske zmogljivosti.

KPI, ki pozdravlja storjene korake, pa ugotavlja, da terja doslednost v novi zunanji politiki priznanje ostalih revolucionarnih stvarnosti v Aziji, v prvi vrsti obstoj demokratične republike Vietnam s prestolnico Hanoj, LDR Korejo, v Evropi pa DR Nemčijo. To zahteva sama politična logika.

Prispevki za DELO

V počastitev spomina pokojnega dragega in nepozabnega moža, očeta, tasta in starega očeta Franja Kodriča darujejo družine Kodrič-Siškovič 50.000 lir za sklad lista DELO.

V počastitev spomina dragega botra Franja darujejo Klavdija Miro in Mila 3.000 lir za DELO.

V počastitev spomina pokojnega soproga Jakoba daruje Lina Sulli 1.000 lir za DELO.

V počastitev spomina prijatelja Olge daruje Lina Sulli 2.000 lir za DELO.

DELO
glasilo KPI za slovensko narodno manjšino
Direktor Marija Bernetič
Ureja uredniški odbor
Odgovorni urednik
Anton Mirko Kapelj
Tisk: Tip. Riva - Trst - Ul. Torrebiana 12

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. p. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 - VPLAČANIH LIR 300.000.000

Tekoči računi - hranilne vloge - krožni čeki
varnostne skrinjice - neprekinjena blagajna
Dopisniki po vsej Italiji

MENJAVA VSEH TUJIH VALUT

TRST - ULICA FABIO FILZI 10 - TELEF. 38-101 - 38-045
BRZOJAVNI NASLOV: BANKRED